trædelser af Fabrikloven, hvor man forlangte Kvinder og Børn til at arbejde fra Kl. 6 om Morgenen til 10 Aften. Lady Aberdeen, Mrs. Canyebeare, Mrs. Ormiston og flere Fabrikarbejdere talte og illustrerede Tilstandene i Fabrikerne.

Ministeren, Mr. Asquith, svarede Deputationen, at han sympatiserede fuldstændig med Fordringen om kvindelige Inspektører, — men desværre kunde dette ikke ske uden ved en Forandring i Lovene. Han vilde dog meddele, at der forelaa et saadant Forslag i Parlamentet fra Regeringen, som vilde imødekomme Kvindernes Ønsker. Han vidste, at Kvinden havde Vanskelighed ved at udtale deres smaa Bekymringer for Mænd, hvorfor han fandt det nødvendigt og i høj Grad opdragende, om der fandtes kvindelige Inspektører i Fabrikerne. Det vilde imidlertid have sine store Vanskeligheder at faa stedlige kvindelige Inspektører, men der kunde bødes herpaa ved, at man ved næste Finansaar indsatte 2 kvindelige Tilsynsinspektører, der kunde komme uventet og overraske Fabrikerne. Disse skulde begynde med en Løn af 3000 Kr. stigende til 5000.

Deputationen udtalte sin Tak til Ministeren.

Mennesket.

(„Sundhedsbladet".)

(Fortsat)

Hørenerverne er udrustede paa en anden, men ikke mindre mærkelig Maade end Synsevnerne. De trænger paa hver Side ind i en Hulhed af Hovedskallen, der danner et haardt og fast Gemme for et beundringsværdigt Apparat, som af enhver Svingning i Luften sættes i en tilsvarende Bevægelse. Igennem det ydre Øre, *Ørebrusken* og *Øregangen*, ledes Lyden ind til *Trommehinden*, der lukker for den noget krogede Øregang; indenfor denne i *Trommehulen*, som ved det *eustachiske Rør* staar i Forbindelse mee Svælget, er der udspændt 3 smaa Ben, *Hammeren*, *Ambolten* og *Stigbøjlen*. Til Trommehulen støder det indre Øre, *Labyrinthen*, som bestaar af *Forgaarden* med Forgaardsvinduet, *Snegten* og de tre *Buegange*. Forgaarden er opfyldt af en Vædske, hvori der svømmer mikroskopiske Kalkkrystaller *Ørestøv*, som atter staar i Forbindelse med Hørenervernes fineste Forgreninger.

Naar det ydre Øre har samlet Lydbølgerne, ledes de til Trommehinden, som derved sættes i Svingninger og forplanter de modtagne Indtryk til de tre smaa Ben, disse meddeler dem atter til Ørevædsken, hvori Nerverne forgrener sig. Lige som Synsnerven i sin Udbredelse paa Nethinden frembyder os et Tryllespejl, hvori Naturen afmaler sig i hele sin Farveglans, saaledes aabner Hørenerven os Tonernes Rige. Hørelsen er en Hovedbetingelse for vort naturlige Meddelelsesmiddel, Talen, og maa derfor betragtes som vor vigtigste Sans. Det er ogsaa den, vi har at takke for, at de bølgende Luftsvingninger, der opstaar ved Sang eller ved et Orkesters Instrumenter, fremkalder en Fylde af harmoniske Indtryk hos os, og uvilkaarlig stemmer os snart til Glæde eller Vemod, snart til Andagt eller Begejstring.

(Fortsættes.)

Svensk Gymnastik.

Vi henleder de unge Damers Opmærksomhed paa Frøknerne Dahl og Nathansons Gymnastikundervisning. Der modtages Indmeldelser til nyt Kursus. Disse Damers udmærkede Undervisning er sikkert kendt af mange af vore Læsere, men hvad maaske ikke alle véd, er, at der gives særlig Moderation i Prisen for Kvindeforeningernes Medlemmer. (Se omstaaende Avertissement)

Kvindevalgretsforeningen

afholdt sin ordinære Generalforsamling Fredagen den 3die Februar paa Østergade 15.

Fru Holm dirigerede.

Formanden, Fru Nørlund, aflagde Beretningen: Jeg vil begynde med at sige det, som Forsamlingen rimeligvis vil bemærke ved Slutningen af min Beretning: *Det er lidt!*

Det er lidt vi har udrettet, men da her i Landet i det hele taget ikke sker meget, hvor kan man da forlange, at Kvindevalgretsforeningen skal møde op med en Række rige Begivenheder.

Vi holdt i Begyndelsen af Aaret et Medlemsmøde for at opfordre Medlemmerne til at arbejde for de oppositionelle Kandidaters Valg, da vi kun venter vor Sag fremmet gennem disse Der indkom i den Anledning gennem Kvinder 150 Kr. til Valgagitationen.

Ved Folketingsvalgene sørgede Valgretsforeningen for, at Kandidaterne blev interpelleret paa Valgdagen. De fleste Steder var dette sket ved Mænd, dog i alle Københavns Kredse ved Kvinder. Som de véd, svaredes der saa godt som alle Steder imødekommende, selv fra Højres Side.

Tillige har Bestyrelsen henvendt sig til Folketingsmand Herman Trier for at bede ham indbringe Forslag om Kvindernes kommunale Valgret. Vi har overladt Hr. Trier selv at bestemme Tiden og Maaden at indbringe det paa, da vi er ganske vis paa, at han vil gøre det paa en tilfredsstillende Maade. Rimeligvis vil Forslaget indkomme i næste Maaned i Folketinget. Man kan mærke, at Stemningen overalt er for Kvindens kommunale Valgret.

Af samme Grund har Bestyrelsen henvendt sig til Medlemmerne for at bede dem arbejde for Underskrifter af skatteydende Kvinder paa en Adresse til Rigsdagen. Dette er imidlertid ikke lykkedes. Medlemmerne har ikke kunnet paatage sig det. Der findes i København alene 5000 skatteydende Kvinder, saa man skulde synes, at det ikke vilde være vanskeligt at faa Underskrifter.

Bestyrelsen sendte allerede i Fjor Februar et Andragende til Skoledirektionen for at bede den vælge Kvinder ind i Skolekommissionen. Først i December erholdt vi Svaret, som lød: Skoledirektionen finder ingen Anledning til at gøre Forandring i den bestaaende Orden.

Da den gamle Bestyrelse ikke ønskede Genvalg, har vi henvendt os til Læge Frk. Nielsen, som det er lykkedes at samle flere interesserede Medlemmer, der vil paatage sig Arbejdet i en Bestyrelse for Kvindevalgretsforeningen.

Derefter fremlagde Hr. Vekselerer Lamm Regnskabet, som godkendtes. Medlemsantallet var i Aar 235.

Den ny Bestyrelse kom til at bestaa af den kvindelige Læge, Frk. Nielsen, som Formand; Fru Astrid Christensen, Overretssagfører Oscar Johansen, Kommunelærerinde Nørlund, Hr. Boghandler Philipsen, Malerinderne, Frk. Johanne Krebs, Frk. Frølich og Frk. Skovgaard samt Kommunelærerinde Frk. Henriette Steen. Suppleanter: Forfatterinden Frk. Massi Bruhn, Kommunelærerinde Frk. Birgitte Møller og Hr. Dr. jur. Ernst Møller.

Koketten.

Af *Ernst Ahlgren.*

De indbudnes Antal var saa stort, at man havde maattet rejse en improviseret Tilbygning for at kunne rumme dem alle. Alt, hvad der fandtes paa Egnen af „Noblesse", var til Stede i højeste Galla. Der var en Trængsel og en Summen i alle Værelserne. Uniformerede Herrer og nedringede Damer dannede livlige Grupper, og travle Tjenere sprang frem og tilbage, idet de, smidige og belevne, kilede sig ind imellem Gæsterne med deres Bakker.

Afsides, ved et af Vinduerne og halvt skjult bag Gardinerne, sad en Herre og betragtede Vrimlen. Han var saa godt som ukendt paa Egnen og var kun i Egenskab af tidligere Huslærer bleven indbudt, da han hændelsesvis tilbragte Julen i Nabolaget.

En ung Pige med et livligt, men grimt Ansigt fik Øje paa ham. „Aa, Doktor Svendsen, sidder De her og gemmer Dem?" udbrød hun og satte sig paa Stolen lige over for ham.

Hans Ansigt opklaredes, — hun havde været hans Yndlingselev . . . „Jeg synes godt om rigtig store Selskaber," sagde han, „der forsvinder man i Mængden."

„Og kan iagttage," udfyldte hun leende Sætningen.

„Ja, hvorfor ikke?"

„Naa, hvad synes De saa om dette her?"

„Man bilder sig ind at være i en stor By i Stedet for ude paa Landet. Men hvem er den Dame i den lyserøde Silkekjole?"

„Hvad har De imod hende?"

„Ingen Ting. Hvem har sagt, at jeg skulde have noget imod hende?"

„Ingen, men jeg kan se det paa Deres Mine. Aa, den Mine kender jeg saa godt, — jeg fik den jo altid at se, naar jeg ikke kunde mine Lektier. Gud, hvor jeg savner den Tid!"

„Det gør jeg ikke," sagde han leende, „for De var virkelig til sine Tider for slem."

„Var jeg saa dum?"

„Nej, men saa uartig. Jeg vilde hellere læse med tre Drenge end med en Pige som Dem."

„Nej, hvor det er smigrende."

„Naa, saa De vil ikke sige mig, hvem den smukke Dame er?"

„Det er Grevinde Stahr til Stahrby. Synes De, at hun er saa smuk?"

„Ja. Men hun er saa uhyggelig koket — jeg vilde blive rasende, dersom min Hustru optraadte med en saadan Hær af Beundrere."

„Dersom De selv bliver saadan en